

Arrest

nr. 170 306 van 21 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 november 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2015, tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een asielzoeker die reeds de vluchtelingenstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de E.U.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

*"WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG
in hoofde van een asielzoeker die reeds de vluchtelingenstatus werd toegekend in een andere lidstaat
van de E.U.*

A. R. A., N.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 30/06/2015

U werd op 31 augustus 2015 en 14 september 2015 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is, respectievelijk van 13u55 tot 16u12 en van 13u59 tot 14u45. Uw advocaat, Mr. Warlop, was vanaf 14u05 en 14u16 op het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, een soennitische van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Al Quteifi, Damascus. Op 21 juli 2014 zouden u en uw dochters Diana (A. K. D. CG (...); OV (...)) en Esraa Syrië hebben verlaten nadat jullie via gezinshereniging met uw echtgenoot een visum voor Bulgarije hadden bekommen. Uw echtgenoot was namelijk een negental maanden eerder uit Syrië vertrokken en werd in Bulgarije erkend als vluchteling. U zou vanuit Syrië naar Libanon zijn gereisd en in Libanon een vlucht hebben genomen naar Bulgarije waar jullie zich bij hem vestigden. Jullie zouden een drietal maanden in een vakantieoord hebben gewoond waar uw echtgenoot aan het werk was en zouden daarna een huis hebben gehuurd in Nadejda. In oktober 2014 zou uw echtgenoot naar Turkije zijn gereisd om zijn familieleden, die eveneens Syrië hadden verlaten, tegemoet te reizen. Op 10 november 2014 zou u het laatst met hem contact hebben gehad, daarna zou u niets meer van hem hebben vernomen. De situatie zou zonder de steun van uw man moeilijker zijn geworden en u overwoog om te vertrekken. Uw echtgenoot had voor zijn vertrek naar Turkije vluchten geboekt naar België omdat jullie 'iets anders wouden zien'. U zou gebruik hebben willen maken van deze tickets in juni 2015 om naar België te reizen. Echter aangekomen op de luchthaven zouden de Bulgaarse autoriteiten hebben geweigerd u te laten vertrekken en u hebben verteld dat u een visum nodig had. Met behulp van enkele Syriërs op de luchthaven die voor u een vlucht boekten via Oostenrijk kwamen u met uw gezin op 8 juni 2015 alsnog in België aan. Op 30 juni vroegen jullie asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U zou niet meer naar Bulgarije terug willen omwille van de socio-economische situatie aldaar én omdat u er te maken kreeg met racisme.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Syrische identiteitskaart voor en het Bulgaars paspoort van u en uw dochters, evenals de Bulgaarse identiteitskaarten, evenals de tickets naar België.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient dor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Op grond van uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u op in november 2014 de vluchtelingenstatus verkregen heeft in België.

Het Europees gemeenschapsrecht voorziet in de mogelijkheid een asielaanvraag van een vreemdeling die reeds als vluchteling erkend werd in een andere Europese lidstaat als niet-ontvankelijk te verklaren. Conform dit Europees gemeenschapsrecht, neemt de Commissaris-generaal op basis van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 niet in overweging wanneer een andere lidstaat van de Europese Unie de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan de asielzoeker, tenzij deze laatste elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich in deze EU-lidstaat niet langer kan beroepen op de bescherming wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Bulgarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de moeilijke levensomstandigheden in Bulgarije. U stelt dat asielzoekers er aan hun lot worden overgelaten (CGVS I, pg.5), het er moeilijk is om werk te vinden (CGVS I, pg.5), jullie geen mogelijkheden krijgen om de taal te leren en te studeren (CGVS I, pg.6), jullie geen medische verzekering kregen (CGVS I, pg.9) en het moeilijk was om een betaalbaar huis te kunnen verkrijgen (CGVS I, pg.9). Dit zijn louter elementen van socio-economische aard die op zich niets te maken hebben met de Vluchtelingenconventie.

In deze verschilt uw situatie van erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor

vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Bulgarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Bulgarije, dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Voor het overige kan nog gewezen worden de mogelijkheid om een vraag tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling in te dienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Bulgaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaring en de beschikbare stukken.

Wat overigens uw verklaringen betreft dat de Bulgaarse maatschappij zeer racistisch is, gesluierde vrouwen worden vermoord, er reeds tweemaal met stenen naar u werd gegooid en jullie daarom bang zijn om op straat te komen (CGVS, pg.10), dient te worden opgemerkt dat deze problematiek 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig is om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Temeer daar u zelf geen stappen hebt ondernomen om deze door u vermelde aanval met stenen aan te kaarten bij de autoriteiten (CGVS, pg. 10). U werpt als enige reden om u niet te beroepen op de Bulgaarse autoriteiten op dat er een taalbarrière voor u was (CGVS, pg. 10). Dient te worden gesteld dat indien u daadwerkelijk een vrees koesterde te worden geviséerd, u uw contacten had kunnen ingeroepen die u ook inriep wanneer het er op aankwam om medische zorg en werk te bekomen (CGVS, pg.7). Bovendien stelt uw dochter Diana expliciet kennis te hebben van het Bulgaars waardoor zij zich kon uitdrukken in dagelijkse situaties (CGVS, p.5).

Daarenboven, en in tweede orde, rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat u zich hier aanmeet van een alleenstaande vrouw. U legde leugenachtige verklaringen af betreffende uw echtgenoot door in het eerste gehoor bij het CGVS expliciet te verklaren dat uw echtgenoot verdween nadat hij naar Turkije ging om er zijn familie te gaan zoeken die intussen eveneens Syrië was ontvlucht (CGVS I, pg.3). Dit terwijl u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, toen u werd gevraagd om de specifieke omstandigheden te schetsen waarin uw echtgenoot verdween, opeens verklaart dat uw eerdere verklaringen hieromtrent niet correct waren (CGVS II, pg.2). U stelt nu dat jullie religieus gescheiden zijn nadat jullie in Bulgarije huwelijksproblemen hadden, hij daarop naar Turkije is gegaan naar zijn familie en u uw nummer heeft veranderd en er zodoende geen contact meer is omdat u vreest dat hij uw kinderen van u wilt afnemen (CGVS II, pg.2). De vraag dringt zich dan ook op waarom u niet eerder gewag heeft gemaakt van deze persoonlijke problematiek. Uw verklaring dat uw dochter bij u was op het gehoor (CGVS, pg.2) is duidelijk niet afdoende daar zij helemaal niet op het gehoor aanwezig was en u dus in alle vrijheid kon vertellen over deze huwelijksproblemen. Bovendien ziet u er geen graten in uw verklaringen twee weken na het eerste gehoor te wijzigen. Dat u geen waarachtige verklaringen zou hebben afgelegd om uw dochters te beschermen die niet op de hoogte zijn van de scheiding, kan aldus niet worden begrepen.

Het CGVS kan zich verder niet van de indruk ontdoen dat uw komst naar België een georkestreerde, goed voorbereide en goed begeleide zaak is geweest in tegenstelling tot wat u wilt doen laten geloven, nl. dat u als alleenstaande vrouw op een dag het huis diende te verlaten, heil vond bij iemand op de luchthaven van Bulgarije en vervolgens naar België kwam, een land waar u niets of niemand kende (CGVS I, pg.3, CGVS II, ganse gehoorverslag).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw echtgenoot, nog voor zijn zogenaamd vertrek naar Turkije, vliegtuigtickets had geboekt voor u en uw gezin naar België en dit een drietal maanden na jullie aankomst in Bulgarije (CGVS I, pg.6). U zou deze vliegtuigtickets vervolgens hebben willen gebruiken om in juni 2015 naar België te reizen, maar zou omwille van een weigering bij de luchthavendiensten toch beroep hebben moeten doen op de goodwill van iemand die een nieuw ticket voor u kocht (CGVS I, pg.6). U verklaart dat uw echtgenoot jullie tickets had aangeschaft omwille van toeristische redenen en om uw dochter, die zich in een depressie bevond, een plezier te doen (CGVS I, pg.6). Dit is echter zeer

opmerkelijk daar u in tijden van grote economische nood zoals u deze zou hebben gekend in Bulgarije - zo stelt u toch (CGVS I, pg.6) -, wel geld kon vrijmaken om met het gezin een toeristische uitstap naar België te maken. Er dient geen betoog dat dit niet enkel uw verklaringen betreffende uw deplorabele economische situatie in Bulgarije teniet doet, maar dat hierdoor eveneens het vermoeden rijst dat uw komst naar België door een ander reismotief was ingegeven. Het is bovendien opmerkelijk dat u en uw echtgenoot een toeristisch uitstapje op het oog zouden hebben gehad wanneer jullie quasi op hetzelfde moment een echtscheiding beoogden.

Ten tweede stelt u niets of niemand te kennen in België en u zou voor uw komst naar België in juni 2015 ook nooit eerder contacten hebben gehad met iemand die u in België zou kunnen verder helpen (CGVS II, pg.3). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u na uw aankomst op de luchthaven in België meteen onderdak zou hebben gevonden bij een apotheker waarbij u vervolgens drie weken zou hebben doorgebracht (CGVS II, pg.3). U kunt in de verste verte niet verklaren hoe u bij deze bereidwillige persoon terecht bent gekomen en beperkt u tot nietszeggende bewoordingen als 'via via', 'van de een naar de andere', 'toevallig' (CGVS II, pg.3,4). Bovendien wachtte u drie weken met het indienen van uw asielaanvraag, dit terwijl u wel degelijk met de intentie om een asielaanvraag in te dienen in België, Bulgarije verliet (CGVS II, pg.4). Er kan van een asielzoeker worden verwacht dat deze meteen na aankomst zijn vrees bekend maakt bij de desbetreffende autoriteiten, hetgeen in casu duidelijk niet het geval bleek te zijn. Evenmin kan worden begrepen waarom u gedurende drie weken onderdak zou hebben gezocht bij een onbekend persoon in Brussel in plaats van u aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken zodat u van daaruit een onderkomen kon vinden voor u en uw dochters. Uw verklaring dat u diende te wachten tot het einde van de Ramadan (vastenmaand) raakt kant noch wal en kan onmogelijk een reden zijn waarom u zou wachten met het kenbaar maken van uw vrees. Trouwens, er dient te worden gesteld dat u nog tijdens de ramadan uw asielaanvraag indiende, hetgeen uw eerdere verklaring tot schroot herleidt.

Wat betreft uw verwijzing naar Syrië, namelijk de veiligheidssituatie aldaar, moet worden benadrukt dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft waardoor u dus geen risico loopt naar Syrië te worden teruggestuurd. De problemen die u in Syrië kende en de actuele situatie, dienen dan ook - in het licht van de u toegekende vluchtelingenstatus in Bulgarije - niet opnieuw in overweging te worden genomen in België.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw Syrische identiteitskaart bevestigt uw identiteit die hier niet ter discussie staat. De Bulgaarse paspoorten evenals de Bulgaarse identiteitskaarten van u en uw dochters tonen aan dat u erkend werd in Bulgarije, de tickets dat u van Bulgarije naar België vloog. Opnieuw elementen die niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat in hoofde van uw dochter Diana eveneens een beslissing tot niet in overwegingname van haar asielaanvraag werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

"WEIGERING VAN INOVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

in hoofde van een asielzoeker die reeds de vluchtelingenstatus werd toegekend in een andere lidstaat van de E.U.

A. K., D.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: 8085340

Asielaanvraag: 30/06/2015

Overdracht CGVS: 28/07/2015

U werd op 31 augustus 2015 gehoord door het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de taal Arabisch machtig is, van 16u20 tot 17u12. Uw advocaat, Mr. Warlop, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten, een soennitische van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Al Quteifi, Damascus. Op 21 juli 2014 zouden u, uw zus Esraa en uw moeder Nada (A. R. A. N. CG (...); OV (...)) Syrië hebben verlaten nadat jullie via gezinshereniging met uw vader een visum voor Bulgarije hadden bekommen. Uw vader zou namelijk een negental maanden eerder uit Syrië zijn vertrokken en werd in Bulgarije erkend als vluchteling. U zou vanuit Syrië naar Libanon zijn gereisd en in Libanon een vlucht hebben genomen naar Bulgarije waar jullie zich vestigden bij uw vader. Jullie zouden een drietal maanden in een vakantieoord hebben gewoond waar uw vader aan het werk was en zouden daarna een huis hebben gehuurd in Nadejda. In oktober 2014 zou uw vader naar Turkije zijn gereisd om zijn familieleden, die eveneens Syrië hadden verlaten, tegemoet te reizen. Op 10 november 2014 zou het laatste contact met hem zijn geweest, daarna zouden jullie niets meer van hem hebben vernomen. De situatie zou zonder de steun van uw vader moeilijker zijn geworden en jullie overwogen om er te vertrekken. Uw vader had voor zijn vertrek naar Turkije vluchten geboekt naar België omdat jullie 'iets anders wouden zien'. Jullie zouden van deze tickets gebruik hebben willen maken om naar België te reizen in juni 2015. Echter, aangekomen op de Bulgaarse luchthaven zouden men jullie niet hebben laten vertrekken en zou jullie zijn gezegd dat jullie een visum nodig hadden. Met behulp van enkele Syriërs op de luchthaven die voor jullie een vlucht boekten via Oostenrijk, kwamen jullie op 8 juni 2015 alsnog in België aan. Op 30 juni vroegen jullie asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U zou niet meer naar Bulgarije terug willen omwille van de socio-economische situatie aldaar en omdat u er te maken kreeg met racisme.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw Bulgaarse identiteitskaart en Bulgaars paspoort voor evenals de vliegtickets waarmee u naar België reisde.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) niet in overweging kan worden genomen.

Op grond van uw verklaringen en de stukken in uw administratief dossier blijkt dat u op in november 2014 de vluchtelingenstatus verkregen heeft in België.

Het Europees gemeenschapsrecht voorziet in de mogelijkheid een asielaanvraag van een vreemdeling die reeds als vluchteling erkend werd in een andere Europese lidstaat als niet-ontvankelijk te verklaren. Conform dit Europees gemeenschapsrecht, neemt de Commissaris-generaal op basis van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 niet in overweging wanneer een andere lidstaat van de Europese Unie de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan de asielzoeker, tenzij deze laatste elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich in deze EU-lidstaat niet langer kan beroepen op de bescherming wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Bulgarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de moeilijke levensomstandigheden in Bulgarije. U stelt dat asielzoekers er aan hun lot worden overgelaten (CGVS, pg.4), het moeilijk is om werk te vinden (CGVS, pg.4), jullie geen mogelijkheden krijgen om de taal te leren en te studeren (CGVS, pg.5) en jullie problemen kenden met de medische verzekeringen (CGVS, pg.5). Dit zijn louter elementen van socio-economische aard die op zich niets te maken hebben met de Vluchtelingenconventie.

In deze verschilt uw situatie van erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofdte geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Bulgarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Bulgarije, dat Bulgarije het non-refoulement

beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Voor het overige kan nog gewezen worden de mogelijkheid om een vraag tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling in te dienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen voorziet dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking gedurende achttien maanden in België verbleven heeft en de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Bulgaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaring en de beschikbare stukken.

Wat uw verklaringen betreft dat de Bulgaarse maatschappij zeer racistisch is, gesluierde vrouwen worden vermoord, er reeds tweemaal met stenen naar u werd gegooid en jullie daarom bang zijn om op straat te komen (CGVS, pg.3) , dient te worden opgemerkt dat deze problematiek 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewag maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Temeer daar u zelf geen moeite hebt ondernomen om bovenvermelde 'aanval' aan te kaarten bij de Bulgaarse autoriteiten (CGVS moeder, pg. 10). U werpt als enige reden om u niet te beroepen op de Bulgaarse autoriteiten een taalbarrière op (CGVS moeder, pg. 10). Dient te worden gesteld dat indien u daadwerkelijk een vrees koesterde te worden geviséerd, u uw andere contacten zou hebben ingeroepen die u ook inriep wanneer het er op aan kwam om medische zorg en werk te bekomen (CGVS moeder, pg.7). Bovendien stelt u expliciet kennis te hebben van het Bulgaars waardoor u zich kon uitdrukken in dagelijkse situaties (CGVS, p.7).

Vervolgens rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat jullie zich hier aanmeten van een alleenstaande vrouw met twee dochters. Hierbij dient te worden verwezen naar de verklaringen van uw moeder die zij aflegde op 14 september 2015:

"Daarenboven, en in tweede orde, rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat u zich hier aanmeet van een alleenstaande vrouw. U legde leugenachtige verklaringen af betreffende uw echtgenoot door in het eerste gehoor bij het CGVS expliciet te verklaren dat uw echtgenoot verdween nadat hij naar Turkije ging om er zijn familie te gaan zoeken die intussen eveneens Syrië was ontvlucht (CGVS I, pg.3). Dit terwijl u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, toen u werd gevraagd om de specifieke omstandigheden te schetsen waarin uw echtgenoot verdween, opeens verklaart dat uw eerdere verklaringen hieromtrent niet correct waren (CGVS II, pg.2). U stelt nu dat jullie religieus gescheiden zijn nadat jullie in Bulgarije huwelijksproblemen hadden, hij daarop naar Turkije is gegaan naar zijn familie en u uw nummer heeft veranderd en er zodoende geen contact meer is omdat u vreest dat hij uw kinderen van u wilt afnemen (CGVS II, pg.2). De vraag dringt zich dan ook op waarom u niet eerder gewag heeft gemaakt van deze persoonlijke problematiek. Uw verklaring dat uw dochter bij u was op het gehoor (CGVS, pg.2) is duidelijk niet afdoende daar zij helemaal niet op het gehoor aanwezig was en u dus in alle vrijheid kon vertellen over deze huwelijksproblemen. Bovendien ziet u er geen graten in uw verklaringen twee weken na het eerste gehoor te wijzigen. Dat u geen waarachtige verklaringen zou hebben afgelegd om uw dochters te beschermen die niet op de hoogte zijn van de scheiding, kan aldus niet worden begrepen.

Het CGVS kan zich verder niet van de indruk ontdoen dat uw komst naar België een georkestreerde, goed voorbereide en goed begeleide zaak is geweest in tegenstelling tot wat u wilt doen laten geloven, nl. dat u als alleenstaande vrouw op een dag het huis diende te verlaten, heil vond bij iemand op de luchthaven van Bulgarije en vervolgens naar België kwam, een land waar u niets of niemand kende (CGVS I, pg.3, CGVS II, ganse gehoorverslag).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw echtgenoot, nog voor zijn zogenaamd vertrek naar Turkije, vliegtuigtickets had geboekt voor u en uw gezin naar België en dit een drietal maanden na jullie aankomst in Bulgarije (CGVS I, pg.6). U zou deze vliegtuigtickets vervolgens hebben willen gebruiken om in juni 2015 naar België te reizen, maar zou omwille van een weigering bij de luchthavendiensten toch beroep hebben moeten doen op de goodwill van iemand die een nieuw ticket voor u kocht (CGVS I, pg.6). U verklaart dat uw echtgenoot jullie tickets had aangeschaft omwille van toeristische redenen en om uw dochter, die zich in een depressie bevond, een plezier te doen (CGVS I, pg.6). Dit is echter zeer opmerkelijk daar u in tijden van grote economische nood zoals u deze zou hebben gekend in Bulgarije - zo stelt u toch (CGVS I, pg.6) -, wel geld kon vrijmaken om met het gezin een toeristische uitstap naar België te maken. Er dient geen betoog dat dit niet enkel uw verklaringen betreffende uw deplorabele economische situatie in Bulgarije teniet doet, maar dat hierdoor eveneens het vermoeden rijst dat uw komst naar België door een ander reismotief was ingegeven. Het is bovendien opmerkelijk dat u en uw

echtgenoot een toeristisch uitstapje op het oog zouden hebben gehad wanneer jullie quasi op hetzelfde moment een echtscheiding beoogden.

Ten tweede stelt u niets of niemand te kennen in België en u zou voor uw komst naar België in juni 2015 ook nooit eerder contacten hebben gehad met iemand die u in België zou kunnen verder helpen (CGVS II, pg.3). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u na uw aankomst op de luchthaven in België meteen onderdak zou hebben gevonden bij een apotheker waarbij u vervolgens drie weken zou hebben doorgebracht (CGVS II, pg.3). U kunt in de verste verte niet verklaren hoe u bij deze bereidwillige persoon terecht bent gekomen en beperkt u tot nietszeggende bewoordingen als 'via via', 'van de een naar de andere', 'toevallig' (CGVS II, pg.3,4). Bovendien wachtte u drie weken met het indienen van uw asielaanvraag, dit terwijl u wel degelijk met de intentie om een asielaanvraag in te dienen in België, Bulgarije verliet (CGVS II, pg.4). Er kan van een asielzoeker worden verwacht dat deze meteen na aankomst zijn vrees bekend maakt bij de desbetreffende autoriteiten, hetgeen in casu duidelijk niet het geval bleek te zijn. Evenmin kan worden begrepen waarom u gedurende drie weken onderdak zou hebben gezocht bij een onbekend persoon in Brussel in plaats van u aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken zodat u van daaruit een onderkomen kon vinden voor u en uw dochters. Uw verklaring dat u diende te wachten tot het einde van de Ramadan (vastenmaand) raakt kant noch wal en kan onmogelijk een reden zijn waarom u zou wachten met het kenbaar maken van uw vrees. Trouwens, er dient te worden gesteld dat u nog tijdens de ramadan uw asielaanvraag indiende, hetgeen uw eerdere verklaring tot schroot herleidt."

Wat betreft uw verwijzing naar Syrië, namelijk de veiligheidssituatie aldaar, moet worden benadrukt dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft waardoor u dus geen risico loopt naar Syrië te worden teruggestuurd. De problemen die u in Syrië kende en de actuele situatie, dienen dan ook in het licht van de u toegekende vluchtelingenstatus in Bulgarije niet opnieuw in overweging te worden genomen in België.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw Bulgaars paspoort en uw Bulgaarse identiteitskaart tonen aan dat u erkend werd in Bulgarije, de tickets dat u van Bulgarije naar België vloog. Opnieuw elementen die niet ter discussie worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeksters vragen *in fine* van het verzoekschrift om hen de vluchtelingenstatus, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

De Raad merkt op dat hij *in casu* enkel een annulatiebevoegdheid heeft, gelet op artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, zodat hij de bestreden beslissingen enkel kan vernietigen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwenning van macht.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeksters voeren in een enig middel een schending aan van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/3 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Zij geven aan dat in het geval van eerste verzoekster zij heeft aangegeven dat zij geen effectieve bescherming hebben gekregen in Bulgarije (N. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5 en 10) aan de hand van concrete elementen waaruit kan blijken dat zij ook verhinderd zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven, rekening houdende met de geldige Bulgaarse verblijfstitel en het bijzondere profiel van alleenstaande vrouw met twee dochters. Zij gaan nog in op de algemene situatie in Bulgarije aan de hand van een artikel van Human Rights Watch van 29 april 2014, een artikel van AFP van 17 juli 2014 en een uittreksel uit een rapport van AIDA van 30 september 2015. Bij het verzoekschrift voegen verzoeksters nog twee mails van 2 en 3 november 2015.

3.2. Wat de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht betreft, zoals bepaald in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, merkt de Raad op dat verzoeksters via een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen kennis hebben van zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die ten grondslag liggen van de bestreden beslissingen.

Bijgevolg zijn de bestreden beslissingen uitdrukkelijk gemotiveerd. Bovendien blijken verzoeksters de motieven van de bestreden beslissingen te kennen aangezien zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in het verzoekschrift.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.3. De bestreden beslissingen werden niet genomen in toepassing van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag of de artikelen 48/3, 48/4 en 51/8 van de vreemdelingenwet. Bovendien laten verzoeksters na concreet toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissingen in strijd zouden zijn met deze bepalingen.

Dit middelonderdeel is onontvankelijk.

3.4. Wat de voorgehouden schending van artikel 57/6/3 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht betreft, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeksters niet aantonen dat de bestreden beslissingen niet werd genomen met in achtname van de door eerste verzoekster naar voor geschoven elementen. In de eerste bestreden beslissing, en dit vindt steun in het administratief dossier, wordt vermeldt dat eerst verzoekster werd gehoord door de Commissaris-generaal op 31 augustus 2015 en 14 september 2015. Ook tweede verzoekster werd gehoord, maar dit wordt niet betwist in het verzoekschrift. Verzoeksters, die op dit ogenblik ook al werden bijgestaan door hun advocaat, hebben hun asielaanvraag niet verder gedocumenteerd omtrent de voorgehouden algemene situatie in Bulgarije voor erkende vluchtelingen. De bestreden beslissingen gaan in op de individuele situatie van verzoeksters die als Syrisch onderdaan in Bulgarije als vluchteling werden erkend en op de verschillende pertinente elementen ter beoordeling van verzoeksters asielaanvraag. Er wordt toegelicht dat in toepassing van artikel 57/6/3 van de vreemdelingenwet enkel nog wordt onderzocht of verzoeksters zich nog kunnen beroepen op de bescherming van Bulgarije. Ook gaan de bestreden beslissingen in op het voorgehouden minimale levensomstandigheden voor vluchtelingen in Bulgarije.

Verzoeksters hernemen in het verzoekschrift opnieuw enkele verklaringen van eerste verzoekster. Zij vrezen bij terugkeer naar Bulgarije de mensonwaardige omstandigheden waarin zij zouden terechtkomen. Verzoeksters vragen aldus in wezen een heronderzoek van de asielaanvraag, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

In zoverre verzoeksters zich beroepen op bijkomende documenten aangaande de algemene situatie in Bulgarije, kan de Raad in het kader van zijn wettigheidsstoetsing slechts rekening houden met de stukken die voorlagen op het ogenblik van de bestreden beslissing. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeksters eigen verklaringen op een voldoende zorgvuldige wijze in overweging werden genomen, zodat het louter verwijzen naar algemene rapporten niet kan volstaan om een schending van de aangehaalde bepalingen aan te tonen.

Betreffende de kritiek dat de situatie voor verzoeksters in Bulgarije ondermaats is, motiveert de eerste bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Het Europees gemeenschapsrecht voorziet in de mogelijkheid een asielaanvraag van een vreemdeling die reeds als vluchteling erkend werd in een andere Europese lidstaat als niet-ontvankelijk te verklaren. Conform dit Europees gemeenschapsrecht, neemt de Commissaris-generaal op basis van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 niet in overweging wanneer een andere lidstaat van de Europese Unie de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan de asielzoeker, tenzij deze laatste elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich in deze EU-lidstaat niet langer kan beroepen op de bescherming wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Bulgarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de moeilijke levensomstandigheden in Bulgarije. U stelt dat asielzoekers er aan hun lot worden overgelaten (CGVS I, pg.5), het er moeilijk is om werk te vinden (CGVS I, pg.5), jullie geen mogelijkheden krijgen om de taal te leren en te studeren (CGVS I, pg.6), jullie geen medische verzekering kregen (CGVS I, pg.9) en het moeilijk was om een betaalbaar huis te kunnen verkrijgen (CGVS I, pg.9). Dit zijn louter elementen van socio-economische aard die op zich niets te maken hebben met de Vluchtelingenconventie.

In deze verschilt uw situatie van erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Bulgarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Bulgarije, dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

(...)

Wat overigens uw verklaringen betreft dat de Bulgaarse maatschappij zeer racistisch is, gesluierde vrouwen worden vermoord, er reeds tweemaal met stenen naar u werd gegooid en jullie daarom bang zijn om op straat te komen (CGVS, pg.10), dient te worden opgemerkt dat deze problematiek 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig is om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Temeer daar u zelf geen stappen hebt ondernomen om deze door u vermelde aanval met stenen aan te kaarten bij de autoriteiten (CGVS, pg. 10). U werpt als enige reden om u niet te beroepen op de Bulgaarse autoriteiten op dat er een taalbarrière voor u was (CGVS, pg. 10). Dient te worden gesteld dat indien u daadwerkelijk een vrees koesterde te worden geviséerd, u uw contacten had kunnen ingeroepen die u ook inriep wanneer het er op aankwam om medische zorg en werk te bekomen (CGVS, pg.7). Bovendien stelt uw dochter Diana expliciet kennis te hebben van het Bulgaars waardoor zij zich kon uitdrukken in dagelijkse situaties (CGVS, p.5).

Daarenboven, en in tweede orde, rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat u zich hier aanmeet van een alleenstaande vrouw. U legde leugenachtige verklaringen af betreffende uw echtgenoot door in het eerste gehoor bij het CGVS expliciet te verklaren dat uw echtgenoot verdween nadat hij naar Turkije ging om er zijn familie te gaan zoeken die intussen eveneens Syrië was ontvlucht (CGVS I, pg.3). Dit terwijl u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, toen u werd gevraagd om de specifieke omstandigheden te schetsen waarin uw echtgenoot verdween, opeens verklaart dat uw eerdere verklaringen hieromtrent niet correct waren (CGVS II, pg.2). U stelt nu dat jullie religieus gescheiden zijn nadat jullie in Bulgarije huwelijksproblemen hadden, hij daarop naar Turkije is gegaan naar zijn familie en u uw nummer heeft veranderd en er zodoende geen contact meer is omdat u vreest dat hij uw kinderen van u wilt afnemen (CGVS II, pg.2). De vraag dringt zich dan ook op waarom u niet eerder gewag heeft gemaakt van deze persoonlijke problematiek. Uw verklaring dat uw dochter bij u was op het gehoor (CGVS, pg.2) is duidelijk niet afdoende daar zij helemaal niet op het gehoor aanwezig was en u dus in alle vrijheid kon vertellen over deze huwelijksproblemen. Bovendien ziet u er geen graten in uw verklaringen twee weken na het eerste gehoor te wijzigen. Dat u geen waarachtige verklaringen zou hebben afgelegd om uw dochters te beschermen die niet op de hoogte zijn van de scheiding, kan aldus niet worden begrepen.

Het CGVS kan zich verder niet van de indruk ontdoen dat uw komst naar België een georkestreerde, goed voorbereide en goed begeleide zaak is geweest in tegenstelling tot wat u wilt doen laten geloven, nl. dat u als alleenstaande vrouw op een dag het huis diende te verlaten, heil vond bij iemand op de luchthaven van Bulgarije en vervolgens naar België kwam, een land waar u niets of niemand kende (CGVS I, pg.3, CGVS II, ganse gehoorverslag).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw echtgenoot, nog voor zijn zogenaamd vertrek naar Turkije, vliegtuigtickets had geboekt voor u en uw gezin naar België en dit een drietal maanden na jullie aankomst in Bulgarije (CGVS I, pg.6). U zou deze vliegtuigtickets vervolgens hebben willen gebruiken om in juni 2015 naar België te reizen, maar zou omwille van een weigering bij de luchthavendiensten toch beroep hebben moeten doen op de goodwill van iemand die een nieuw ticket voor u kocht (CGVS I, pg.6). U verklaart dat uw echtgenoot jullie tickets had aangeschaft omwille van toeristische redenen en om uw dochter, die zich in een depressie bevond, een plezier te doen (CGVS I, pg.6). Dit is echter zeer opmerkelijk daar u in tijden van grote economische nood zoals u deze zou hebben gekend in Bulgarije -

zo stelt u toch (CGVS I, pg.6) -, wel geld kon vrijmaken om met het gezin een toeristische uitstap naar België te maken. Er dient geen betoog dat dit niet enkel uw verklaringen betreffende uw deplorabele economische situatie in Bulgarije teniet doet, maar dat hierdoor eveneens het vermoeden rijst dat uw komst naar België door een ander reismotief was ingegeven. Het is bovendien opmerkelijk dat u en uw echtgenoot een toeristisch uitstapje op het oog zouden hebben gehad wanneer jullie quasi op hetzelfde moment een echtscheiding beoogden.

Ten tweede stelt u niets of niemand te kennen in België en u zou voor uw komst naar België in juni 2015 ook nooit eerder contacten hebben gehad met iemand die u in België zou kunnen verder helpen (CGVS II, pg.3). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u na uw aankomst op de luchthaven in België meteen onderdak zou hebben gevonden bij een apotheker waarbij u vervolgens drie weken zou hebben doorgebracht (CGVS II, pg.3). U kunt in de verste verte niet verklaren hoe u bij deze bereidwillige persoon terecht bent gekomen en beperkt u tot nietszeggende bewoordingen als 'via via', 'van de een naar de andere', 'toevallig' (CGVS II, pg.3,4). Bovendien wachtte u drie weken met het indienen van uw asielaanvraag, dit terwijl u wel degelijk met de intentie om een asielaanvraag in te dienen in België, Bulgarije verliet (CGVS II, pg.4). Er kan van een asielzoeker worden verwacht dat deze meteen na aankomst zijn vrees bekend maakt bij de desbetreffende autoriteiten, hetgeen in casu duidelijk niet het geval bleek te zijn. Evenmin kan worden begrepen waarom u gedurende drie weken onderdak zou hebben gezocht bij een onbekend persoon in Brussel in plaats van u aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken zodat u van daaruit een onderkomen kon vinden voor u en uw dochters. Uw verklaring dat u diende te wachten tot het einde van de Ramadan (vastenmaand) raakt kant noch wal en kan onmogelijk een reden zijn waarom u zou wachten met het kenbaar maken van uw vrees. Trouwens, er dient te worden gesteld dat u nog tijdens de ramadan uw asielaanvraag indiende, hetgeen uw eerdere verklaring tot schroot herleidt.

Wat betreft uw verwijzing naar Syrië, namelijk de veiligheidssituatie aldaar, moet worden benadrukt dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft waardoor u dus geen risico loopt naar Syrië te worden teruggestuurd. De problemen die u in Syrië kende en de actuele situatie, dienen dan ook - in het licht van de u toegekende vluchtelingenstatus in Bulgarije - niet opnieuw in overweging te worden genomen in België.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw Syrische identiteitskaart bevestigt uw identiteit die hier niet ter discussie staat. De Bulgaarse paspoorten evenals de Bulgaarse identiteitskaarten van u en uw dochters tonen aan dat u erkend werd in Bulgarije, de tickets dat u van Bulgarije naar België vloog. Opnieuw elementen die niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat in hoofde van uw dochter Diana eveneens een beslissing tot niet in overwegingname van haar asielaanvraag werd genomen."

De tweede bestreden beslissing vermeldt op goede gronden als volgt:

"Het Europees gemeenschapsrecht voorziet in de mogelijkheid een asielaanvraag van een vreemdeling die reeds als vluchteling erkend werd in een andere Europese lidstaat als niet-ontvankelijk te verklaren. Conform dit Europees gemeenschapsrecht, neemt de Commissaris-generaal op basis van artikel 57/6/3 van de Vreemdelingenwet de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 niet in overweging wanneer een andere lidstaat van de Europese Unie de vluchtelingenstatus heeft toegekend aan de asielzoeker, tenzij deze laatste elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich in deze EU-lidstaat niet langer kan beroepen op de bescherming wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

In casu heeft u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Bulgarije verlaten heeft omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de moeilijke levensomstandigheden in Bulgarije. U stelt dat asielzoekers er aan hun lot worden overgelaten (CGVS , pg.4), het moeilijk is om werk te vinden (CGVS, pg.4), jullie geen mogelijkheden krijgen om de taal te leren en te studeren (CGVS , pg.5) en jullie problemen kenden met de medische verzekeringen (CGVS, pg.5). Dit zijn louter elementen van socio-economische aard die op zich niets te maken hebben met de Vluchtelingenconventie.

In deze verschilt uw situatie van erkend vluchteling grondig met de situatie van een asielzoeker. U geniet als erkend vluchteling binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Alsook zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke

wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de vluchtelingenstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin erkende vluchtelingen rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U werd als vluchteling erkend in Bulgarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw vluchtelingenstatus en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als vluchteling verzekerd zijn in Bulgarije, dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

(...)

Wat uw verklaringen betreft dat de Bulgaarse maatschappij zeer racistisch is, gesluierde vrouwen worden vermoord, er reeds tweemaal met stenen naar u werd gegooid en jullie daarom bang zijn om op straat te komen (CGVS, pg.3), dient te worden opgemerkt dat deze problematiek 'an sich' onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen gewag maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Temeer daar u zelf geen moeite hebt ondernomen om bovenvermelde 'aanval' aan te kaarten bij de Bulgaarse autoriteiten (CGVS moeder, pg. 10). U werpt als enige reden om u niet te beroepen op de Bulgaarse autoriteiten een taalbarrière op (CGVS moeder, pg. 10). Dient te worden gesteld dat indien u daadwerkelijk een vrees koesterde te worden geviséerd, u uw andere contacten zou hebben ingeroepen die u ook inriep wanneer het er op aan kwam om medische zorg en werk te bekomen (CGVS moeder, pg.7). Bovendien stelt u expliciet kennis te hebben van het Bulgaars waardoor u zich kon uitdrukken in dagelijkse situaties (CGVS, p.7).

Vervolgens rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat jullie zich hier aanmeten van een alleenstaande vrouw met twee dochters. Hierbij dient te worden verwezen naar de verklaringen van uw moeder die zij aflegde op 14 september 2015:

"Daarenboven, en in tweede orde, rijzen er zeer ernstige twijfels bij het profiel dat u zich hier aanmeet van een alleenstaande vrouw. U legde leugenachtige verklaringen af betreffende uw echtgenoot door in het eerste gehoor bij het CGVS expliciet te verklaren dat uw echtgenoot verdween nadat hij naar Turkije ging om er zijn familie te gaan zoeken die intussen eveneens Syrië was ontvlucht (CGVS I, pg.3). Dit terwijl u tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, toen u werd gevraagd om de specifieke omstandigheden te schetsen waarin uw echtgenoot verdween, opeens verklaart dat uw eerdere verklaringen hieromtrent niet correct waren (CGVS II, pg.2). U stelt nu dat jullie religieus gescheiden zijn nadat jullie in Bulgarije huwelijksproblemen hadden, hij daarop naar Turkije is gegaan naar zijn familie en u uw nummer heeft veranderd en er zodoende geen contact meer is omdat u vreest dat hij uw kinderen van u wilt afnemen (CGVS II, pg.2). De vraag dringt zich dan ook op waarom u niet eerder gewag heeft gemaakt van deze persoonlijke problematiek. Uw verklaring dat uw dochter bij u was op het gehoor (CGVS, pg.2) is duidelijk niet afdoende daar zij helemaal niet op het gehoor aanwezig was en u dus in alle vrijheid kon vertellen over deze huwelijksproblemen. Bovendien ziet u er geen graten in uw verklaringen twee weken na het eerste gehoor te wijzigen. Dat u geen waarachtige verklaringen zou hebben afgelegd om uw dochters te beschermen die niet op de hoogte zijn van de scheiding, kan aldus niet worden begrepen.

Het CGVS kan zich verder niet van de indruk ontdoen dat uw komst naar België een georkestreerde, goed voorbereide en goed begeleide zaak is geweest in tegenstelling tot wat u wilt doen laten geloven, nl. dat u als alleenstaande vrouw op een dag het huis diende te verlaten, heil vond bij iemand op de luchthaven van Bulgarije en vervolgens naar België kwam, een land waar u niets of niemand kende (CGVS I, pg.3, CGVS II, ganse gehoorverslag).

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat uw echtgenoot, nog voor zijn zogenaamd vertrek naar Turkije, vliegtuigtickets had geboekt voor u en uw gezin naar België en dit een drietal maanden na jullie aankomst in Bulgarije (CGVS I, pg.6). U zou deze vliegtuigtickets vervolgens hebben willen gebruiken om in juni 2015 naar België te reizen, maar zou omwille van een weigering bij de luchthavendiensten toch beroep hebben moeten doen op de goodwill van iemand die een nieuw ticket voor u kocht (CGVS I, pg.6). U verklaart dat uw echtgenoot jullie tickets had aangeschaft omwille van toeristische redenen en om uw dochter, die zich in een depressie bevond, een plezier te doen (CGVS I, pg.6). Dit is echter zeer opmerkelijk daar u in tijden van grote economische nood zoals u deze zou hebben gekend in Bulgarije - zo stelt u toch (CGVS I, pg.6) -, wel geld kon vrijmaken om met het gezin een toeristische uitstap naar België te maken. Er dient geen betoog dat dit niet enkel uw verklaringen betreffende uw deplorabele economische situatie in Bulgarije teniet doet, maar dat hierdoor eveneens het vermoeden rijst dat uw komst naar België door een ander reismotief was ingegeven. Het is bovendien opmerkelijk dat u en uw

echtgenoot een toeristisch uitstapje op het oog zouden hebben gehad wanneer jullie quasi op hetzelfde moment een echtscheiding beoogden.

Ten tweede stelt u niets of niemand te kennen in België en u zou voor uw komst naar België in juni 2015 ook nooit eerder contacten hebben gehad met iemand die u in België zou kunnen verder helpen (CGVS II, pg.3). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u na uw aankomst op de luchthaven in België meteen onderdak zou hebben gevonden bij een apotheker waarbij u vervolgens drie weken zou hebben doorgebracht (CGVS II, pg.3). U kunt in de verste verte niet verklaren hoe u bij deze bereidwillige persoon terecht bent gekomen en beperkt u tot nietszeggende bewoordingen als 'via via', 'van de een naar de andere', 'toevallig' (CGVS II, pg.3,4). Bovendien wachtte u drie weken met het indienen van uw asielaanvraag, dit terwijl u wel degelijk met de intentie om een asielaanvraag in te dienen in België, Bulgarije verliet (CGVS II, pg.4). Er kan van een asielzoeker worden verwacht dat deze meteen na aankomst zijn vrees bekend maakt bij de desbetreffende autoriteiten, hetgeen in casu duidelijk niet het geval bleek te zijn. Evenmin kan worden begrepen waarom u gedurende drie weken onderdak zou hebben gezocht bij een onbekend persoon in Brussel in plaats van u aan te bieden bij de Dienst Vreemdelingenzaken zodat u van daaruit een onderkomen kon vinden voor u en uw dochters. Uw verklaring dat u diende te wachten tot het einde van de Ramadan (vastenmaand) raakt kant noch wal en kan onmogelijk een reden zijn waarom u zou wachten met het kenbaar maken van uw vrees. Trouwens, er dient te worden gesteld dat u nog tijdens de ramadan uw asielaanvraag indiende, hetgeen uw eerdere verklaring tot schroot herleidt."

Wat betreft uw verwijzing naar Syrië, namelijk de veiligheidssituatie aldaar, moet worden benadrukt dat Bulgarije het non-refoulement beginsel naleeft waardoor u dus geen risico loopt naar Syrië te worden teruggestuurd. De problemen die u in Syrië kende en de actuele situatie, dienen dan ook in het licht van de u toegekende vluchtelingenstatus in Bulgarije niet opnieuw in overweging te worden genomen in België.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande bevindingen. Uw Bulgaars paspoort en uw Bulgaarse identiteitskaart tonen aan dat u erkend werd in Bulgarije, de tickets dat u van Bulgarije naar België vloog. Opnieuw elementen die niet ter discussie worden gesteld."

De mogelijkheid tot terugkeer eveneens werd onderzocht. Ook op dit punt motiveert zowel de eerste als de tweede bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

"Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Bulgarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Bulgaarse verblijfstitel, zoals blijkt uit uw verklaring en de beschikbare stukken."

De motivering van de bestreden beslissingen vindt steun in het administratief dossier en is geenszins kennelijk onredelijk.

De uiteenzetting van verzoeksters laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de Commissaris-generaal beschikt.

Een schending van de aangehaalde bepalingen wordt niet aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP